

Ψήφισμα για τους "Φακέλους Μαθήματος" στα Θρησκευτικά.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Όλοι εμείς, που υπογράφουμε το παρόν Ψήφισμα, είμαστε γονείς και κηδεμόνες μαθητών, που φοιτούν στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση Καλύμνου, Χριστιανοί Ορθόδοξοι (καθώς και τα παιδιά μας) και διατρανώνουμε με το παρόν

Ψήφισμα τη ζωηρή αντίθεσή μας προς την ενέργεια του Υπουργείου Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων να διανείμει στα παιδιά μας (μαθητές) τον ονομαζόμενο «ΦΑΚΕΛΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ» για τη διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών.

Η Διαμαρτυρία μας εστιάζεται στο γεγονός ότι οι προκείμενοι Φάκελοι έχουν περιεχόμενο αντορθόδοξο με στοιχεία από άλλες θρησκείες, που δεν καλλιεργούν στους μαθητές την επικρατούσα Θρησκεία όπως προβλέπει το ισχύον Σύνταγμα της Ελλάδας.

Ακολούθως αναφέρουμε τους λόγους, που μας οδήγησαν στην σύνταξη του παρόντος Ψήφισματος:

ΛΟΓΟΙ που συνηγορούν υπέρ της ακαταλληλότητας του έντυπου υλικού «ΦΑΚΕΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ» για το μάθημα των Θρησκευτικών, γραμμένο από το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Ι. Ε. Π.

α) Λόγοι Νομικής Κατοχύρωσης

1. Με βάση το Ελληνικό ΣΥΝΤΑΓΜΑ άρθρο 3, παράγραφος 2, « επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας που γνωρίζει κεφαλή της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό υπάρχει αναπόσπαστα ενωμένη δογματικά με τη Μεγάλη Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης, τηρεί απαρασάλευτα ... τις ιερές παραδόσεις».

2. Άρθρο 16

παράγραφος 1. «Η ακαδημαϊκή ελευθερία και η ελευθερία της διδασκαλίας δεν απαλλάσσεται από το καθήκον της υπακοής στο Σύνταγμα.

παράγραφος 2. Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική ...αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλυσή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες.

● Συμπεράσματα: α) Η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης των Ορθοδόξων Χριστιανών Ελλήνων, (συνεπώς και των τέκνων τους μαθητών) είναι και δεδομένη και απαραβίαστη.

β) Όλες εκείνες οι επιπρόσθετες γνώσεις στο μάθημα των Θρησκευτικών για τις ξένες θρησκείες και μάλιστα στη μικρή ηλικία των μαθητών του Δημοτικού, επειδή

δεν αναπτύσσουν τη θρησκευτική τους συνείδηση σύμφωνα με την επικρατούσα θρησκεία, είναι αντισυνταγματικές.

3. Η Ευρωπαϊκή Ένωση με τη σχετική Σύμβασή της για τα δικαιώματα του ανθρώπου προβλέπει ότι κάθε κράτος οφείλει να παρέχει στους μαθητές του Παιδεία σύμφωνη με τις θρησκευτικές και φιλοσοφικές πεποιθήσεις του.

4. Χαιρετίζουμε τους Νόμους 4235/2014 και 386/2016 με βάση τους οποίους οι ξένες κοινότητες στην Ελλάδα των Μουσουλμάνων και Ιουδαίων Ελλήνων πολιτών έχουν το δικαίωμα να επιλέγουν τα θρησκευτικά τους βιβλία, που γράφουν τη δική τους κατηχητική-ομολογιακή διδασκαλία της Θρησκείας τους στα ελληνικά Δημόσια Σχολεία, ενώ αντίθετα τα ελληνόπουλα παιδιά μας, που ανήκουν στη θρησκευτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, στερούνται αυτού του δικαιώματος να έχουν μια τέτοια επιλογή για ομολογιακό μάθημα των Θρησκευτικών τους. Δεν είναι άραγε κατάδηλον ότι η αδικία αυτή αντίκειται στην Συνταγματική Αρχή της ισότητας της Ανεξιθρησκίας;

5. Η παρουσίαση της διδακτέας ύλης όχι ως κανονικού βιβλίου αλλά ως « Φακέλου του Μαθήματος των Θρησκευτικών» με προσωρινό μάλιστα περιεχόμενο, αναμειγνύει γνώσεις της χριστιανικής θρησκείας με άλλες γνώσεις ξένων θρησκειών. Η τέτοια παρουσίαση ως Φακέλου αποτελεί «ύποπτο τέχνασμα», για να αποφύγουν οι συντάκτες του τη νομική κατοχύρωση της επικρατούσας Θρησκείας στην Ελλάδα και να παρουσιασθούν ως πακέτο γνώσεων οι ορθόδοξες θρησκευτικές γνώσεις ανάμεσες με εκείνες των ξένων θρησκειών.

β) Λόγοι Διδακτικοί

1. Η παράθεση επί πλέον στοιχείων από άλλες θρησκείες πέραν από την Ορθόδοξη Χριστιανική Παράδοσή μας προκαλεί σύγχυση στους μαθητές.

2. Η προσφορά αυτή των επί πλέον στοιχείων απαιτεί περισσότερο χρόνο διδασκαλίας, ενώ αυτός είναι δεδομένος και περιορισμένος, με αποτέλεσμα ο δάσκαλος να μην έχει την επάρκεια χρόνου να εμβαθύνει στο μορφωτικό αγαθό της Ορθόδοξης Πίστης μας.

3. Τα « αξιώματα» της διδακτικής τεχνικής: «δίδασκε από τα εγγύς προς τα μακρά», από τα «γνωστά στα άγνωστα» και το «δίδασκε εποπτικώς» είναι ανεφάρμοστα στη διδασκαλία των θρησκευσιολογικών στοιχείων, απλώς γιατί τα ελληνόπουλα δεν διαθέτουν προσλαμβάνουσες παραστάσεις από την καθημερινότητά τους, για να επιτελεσθεί η αναγκαία προϋπόθεση να δημιουργήσει ο δάσκαλος την απαραίτητη «αφόρμηση» για την πρόσκτηση διδακτικού αγαθού από τον πνευματικά τρόφιμο μαθητή.

γ) Λόγοι Παιδαγωγικοί

1. Η Ορθοδοξία παρέχει τις ευαγγελικές αρετές για αδελφική αγάπη στο συνάνθρωπό μας, αδελφосύνη, αλληλοβοήθεια, ελευθερία, δικαιοσύνη κ.τ.λ. έτσι ώστε να μην περιμένει συμπλήρωση ηθοπλαστικού υλικού από δάνεια ξένων θρησκειών.

2. Η αναγραφή στοιχείων από ξένες θρησκείες θυμίζουν από μόνα τους, τους λαούς τους που εμπράκτως εκδηλώνουν φαινόμενα ένοπλης βίας, ρατσισμού, τρομοκρατίας και ιερών πολέμων εναντίον όσων λαών σαρκώνουν την « ετερότητα». Ποιά λοιπόν η ηθοπλαστική τους αξία ως μορφωτικών αγαθών;

3. Οι γνώσεις που παρέχονται στο μαθητή δεν αναδύονται από τις αστείρευτες πηγές των διαφερόντων του, είναι άσχετες με τα βιώματά του και καρποφορεί ως συνακόλουθο την αποδόμηση της χριστιανικής του αγωγής. Ταυτόχρονα αμβλύνουν το « Πιστεύω» του σε ό,τι αφορά την ορθόδοξη χριστιανική του οικοδομή.

4. Δεν αποκλείουμε τη διδασκαλία της Θρησκειολογίας. Όμως εκφράζουμε την αντίθεσή μας, γιατί θεωρούμε ακατάλληλη την ηλικία του μαθητή στο Δημοτικό πριν ακόμα να εδραιωθούν σ' αυτόν οι απαραίτητες γνώσεις της ορθόδοξης πίστης του.

5. Η διδασκαλία ετερόκλητων στοιχείων διάφορων θρησκειών στους μικρούς μαθητές του Δημοτικού δημιουργεί χυλό άτακτων και συνάμα ασύνδετων γνώσεων στη μνήμη τους, αφού γρήγορα αποβάλλονται για τη συνέπεια του γεγονότος ότι δεν βιώνονται στην κοινωνική καθημερινότητά τους.

6. Άλλωστε η διδασκαλία της Θρησκειολογίας προβλέπεται στη διδακτέα ύλη των Θρησκευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και δη στο Λύκειο. Παρέλκει επομένως η αναγκαιότητά της στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

7. Τονίζονται σκόπιμα οι ομοιότητες ανάμεσα στα αναφερόμενα θρησκειολογικά στοιχεία, προκειμένου οι μαθητές να φτάσουν στο συμπέρασμα ότι τελικά όλες οι θρησκείες καλλιεργούν ηθοπλαστικά τους πιστούς τους και καμία δεν υπερέχει της άλλης. Συνεπώς μια Πανθρησκεία θα άρμοζε σε όλους τους λαούς του πλανήτη γη;

8. Ωστόσο ο μαθητής, για να μπορεί να κάνει σύγκριση της Ορθόδοξης Χριστιανικής Θρησκείας του με άλλες θρησκείες, προϋποτίθεται ότι έχει ήδη διδαχθεί σωστά την Ορθόδοξη Πίστη του και όχι διδαγμένη με σκόρπιες γνώσεις χωρίς κοινωνιολογικό και φιλοσοφικό συνδεδετικό κρίκο στο περιεχόμενό της.

9. Στερείται παιδαγωγικής υποστήριξης η επιχειρηματολογία του Υπουργείου Παιδείας ότι η θρησκειολογική διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών και η υποβάθμιση του μαθήματος των Αρχαίων Ελληνικών και της ελληνικής Ιστορίας με το να μην εξετάζονται στο τέλος του σχολικού έτους, διευκολύνουν την ομαλή ένταξη των μεταναστών και προσφύγων στην ελληνική κοινωνία.

δ) Λόγοι Ψυχολογικοί

1. Οι μαθητές, που είναι Μουσουλμάνοι, Εβραίοι κ.λ.π, και ανήκουν σε ξένες Κοινότητες, είναι όμως Έλληνες πολίτες, έχουν το δικαίωμα να διδάσκονται τα Θρησκευτικά τους με τον ομολογιακό χαρακτήρα τους και μάλιστα από βιβλία και δασκάλους δικούς τους, πληρωμένους από το ελληνικό Δημόσιο, ενώ τα ελληνόπουλα παιδιά μας στερούνται αυτού του δικαιώματος. Η αδικία αυτή, που αφορά στο περιεχόμενο της διδακτέας ύλης των Θρησκευτικών δημιουργεί στους ελληνόπουλους το δυσάρεστο συναίσθημα της καταπίεσης από την Εξουσία και συγχρόνως της αδικίας και παραβίασης του Συντάγματος περί ισότητας των πολιτών.

2. Η παράθεση ομοιοτήτων μεταξύ των ετερόκλητων θρησκειών την στιγμή που το μορφωτικό αγαθό της ορθοδοξίας προσλαμβάνεται από το παιδί, προκαλεί αμφισβήτηση στο μικρό μαθητή και αποδυναμώνει την ηθοπλαστική του ικανότητα, εφόσον την ίδια στιγμή παρατίθεται στο παιδί άλλη γνώση ίσης τάχα σημασίας με το ορθόδοξο στοιχείο. Δημιουργείται λοιπόν στο μαθητή το συναίσθημα της αμφισβήτησης, της αμφιβολίας και συνακόλουθα της απιστίας.

3 Η Ψυχολογία Μάθησης συνιστά η προσφορά του μορφωτικού αγαθού από το διδάσκοντα να αφορμάται από τις αστείρευτες πηγές των διαφερόντων του μαθητή. Ποιο άραγε ενδιαφέρον στον οχτάχρονο μαθητή αναδύεται από την πνευματική δίψα του, για να μάθει τα των θρησκειών των ανατολικών λαών; Γι' αυτό το έμφυτο θρησκευτικό συναίσθημά του εξαχνώνεται και παίρνει τη θέση του η αδιαφορία.

4. Η έρευνα της Ψυχολογίας περί της ανθρώπινης μνήμης διδάσκει ότι ο άνθρωπος διατηρεί στη θύμησή του ό,τι τον ενδιαφέρει, ό,τι είναι χρησιμοθηρικό στη ζωή του και ό,τι «επαναλαμβάνεται συχνάκις». Τα άλλα αποβάλλονται φυσιολογικά για να μην επιβαρύνεται η μνήμη με ανώφελο φορτίο. Ποια λοιπόν είναι η βιωματική επανάληψη των εορτών των ξένων λαών στο μαθητή, για παράδειγμα « της γιορτής Ροσ Ασανά των Εβραίων και του Ιντ αλ-φίτρ των Μουσουλμάνων»;

ε) Λόγοι περιεχομένου των «Φακέλων»

Σταχυολογούμε λίγα παραδείγματα από το υλικό των «Φακέλων», ικανά όμως να αποδείξουν την προσπάθεια των συντακτών τους να αποδυναμώσουν το ορθόδοξο θρησκευτικό συναίσθημα των παιδιών μας:

α) Στο μάθημα της Υπαπαντής του Κυρίου με την παράλληλη παράθεση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού προκαλείται η αίσθηση ότι αναπτύσσεται υλικό όχι για το θρησκευτικό γεγονός της Υπαπαντής του Κυρίου αλλά για ομιλία με περιεχόμενο τα ανθρώπινα δικαιώματα.

β) Στην ενότητα «θρησκευτικά σύμβολα» γίνεται προσπάθεια να συσσωρευτούν τόσα κοινά στοιχεία θρησκειών, που συνακόλουθα προκαλείται σύγχυση στο μυαλό των μαθητών.

γ) Το γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου παρουσιάζεται αποθρησκευτικοποιημένο, ισοζυγισμένο με μια καλή είδηση χωρίς να δίνεται η θεολογική διάσταση που υπάρχει στην ορθόδοξη θρησκεία.

δ) Ο Ιησούς Χριστός παρουσιάζεται με τα κεφαλαιώδη χαρακτηριστικά ως «δάσκαλος, μεσσίας, ξένος, κοντά σε όλους, τον αρνήθηκαν, τον κατηγορήσαν», ενώ η βασική σωτηριολογική έλευσή του παραβλέπεται τελείως.

ε) Στη θεματική ενότητα περί προσευχής αναπτύσσεται οριζόντια η προσευχή « στη Βίβλο, στην Καινή Διαθήκη, στο Ισλάμ, στον Ιουδαϊσμό», χωρίς να αναλύεται θεολογικά. Συνακόλουθα λοιπόν ο μαθητής δημιουργεί την εντύπωση ότι η προσευχή αποτελεί μια διεθνή συνήθεια κοινωνιολογίας των θρησκειών.

Από όλους τους παραπάνω λόγους καταφαίνεται ότι το περιεχόμενο που αναγράφει ο « ΦΑΚΕΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ» για τη διδασκαλία των Θρησκευτικών είναι πολυθρησκειακό και συγκρητιστικό, συνεπώς αντιδογματικό, αντιπαιδαγωγικό, αντορθόδοξο και γι' αυτό ακατάλληλο για να διαπλάσσει κατά το ισχύον Σύνταγμα της Ελλάδας (άρθρο 2, παρ.2) την θρησκευτική συνείδηση των παιδιών μας. Γι' αυτό

ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ

η διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών στα παιδιά μας να γίνεται με ορθόδοξη ομολογιακή διδακτέα ύλη, όπως γινόταν κατά το προηγούμενο διδακτικό έτος 2016-2017.

Συμφωνώ με τα παραπάνω και υπογράφω το παρόν Ψήφισμα: